

Konzervatoř Brno slaví 100. narozeniny

Brno, Konzervatoř, Koncertní sál Leoše Janáčka

Věra Lejsková

Konzervatoř Brno je moje srdeční záležitost. Já vím, to je teď takové často užívané úsloví, ale pro mě je celým mým životem. Přišla jsem do ní, když mi bylo 14 let, a do dnešního dne – a je to už 75 let – jsem s ní nepřerušila kontakt.

Tehdy – bylo to v roce 1945 – bylo konzervatoři 26 let. Poprvé se nastěhovala se všemi obory do budovy, v níž je dodnes, na rohu Lužánecké ulice, kde hudba znějící z jejích oken soupeří se zpěvem ptáků v Lužánkách. Byla to nezapomenutelná studentská léta pod vedením elity pedagogů brněnských umělců. Zažila jsem tu zrod JAMU, když jsme shromážděni v sále hlasovali pro nutnost jejího vzniku – tehdy jsem byla v prvním ročníku, zažila jsem tu první velké oslavy Leoše Janáčka v roce 1948, dvacet let po jeho úmrtí, kdy se konal první velký janáčkovský festival a my jsme zpívali ve starobrněnském kostele na Mendlově náměstí jeho Otčenáš...

Těch vzpomínek by bylo bezpočet, jen vzpomenu, že i po vzniku JAMU byla Konzervatoř Brno neodmyslitelnou součástí brněnského koncertního života, vychovala už celé generace skladatelů, instrumentalistů, pěvců, herců, režisérů, tanečníků, choreografů, pedagogů, kteří se svým uměním zapsali do historie školy i do srdcí svých posluchačů a diváků. Jmenovat někoho z nich by poškodilo ty ostatní, podrobně je celá historie ústavu vypsána v ročenkách, které jsou pravidelně vydávány při různých výročích konzervatoře.

Letos je jí tedy sto let a k narozeninám se patří dostávat dary. Konzervatoř Brno byla obdarována na úrovni: novým koncertním sálem, byť ve svých původních prostorách, ale s daleko větší kapacitou, skvěle prostorově řešeném, s výbornou akustikou, se dvěma koncertními klavíry – jak také jinak? – a pojmenován byl po svém zakladateli, po Leoši Janáčkově.

Ten křest se konal na inauguračním koncertu 19. 9. ve zcela zaplněném sále a po patřičných oficiálních projevech. Vlastní koncert, na němž účinkovali studenti a pedagogové školy, nemohl být zahájen jinak, než fanfárami z *Janáčkovy Sinfonietty* přednesenými žesťovým souborem konzervatoře za řízení **Aleše Podařila** – nad tou symbolikou, v Janáčkově sále a pod Janáčkovou bustou, se až člověku tajil dech.

Pak se představilo pěvecké oddělení výkony **Hany Kuželové** a **Viléma Cupáka** v áriích z oper, klavírní oddělení reprezentovala **Kamila Ozerová** částí *Mozartova Koncertu pro klavír a orchestr A dur, KV 624* za doprovodu **Moravského komorního orchestru** řízeného **Richardem Kružíkem**,

fagotista **Štěpán Vicenec** přednesl fagotový koncert *Antonína Vivaldiho* za stejného doprovodu. **Trombonové sexteto** konzervatoře s dirigentem **Františkem Jeřábkem** zahrálo jeho poněkud odlehčenou *Brněnskou svitu*, v níž jsme slyšeli koláž motivů *Leoše Janáčka*, písně o Babinském a brněnské nádražní znělky, Hvězdy jsou jak sedmikrásky nad Brnem... Závěr pak tvořil opět Moravský komorní orchestr a to s *Mozartovým Divertimentem*. Pořadem provázeli zasvěceně i vtipně studenti **Karolína Anna Měřínská** a **Petr Kadah**.

Konzervatoř Brno má tedy po letech vlastní důstojný koncertní sál, o němž nepochybuji, že bude pro účinkující inspirující a pro posluchače přitažlivý. Do vínku mu bylo popřáno dalších sto let....